

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.142/2011/58. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év január 26., 31. és február 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2012. február 23. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. január 20. napján kelt 1.B.927/2007/199. számú ítéletét az I.r., a III.r., a V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XII.r., a XIII.r. és a XIV.r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja.**

A vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekményeket

Az I.r. vádlott tekintetében 3 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntetteként (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) egy esetben társtettes, 1 esetben felbújtó. (folytatólagos 8., 10., 11., 12. pontok, társtettes 5. pont, felbújtó 3. pont) és 5 rb. csalás büntetteként, két esetben annak kísérlete (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont.(6) bekezdés b./ pont) egy esetben társtettes, 3 esetben felbújtó (kísérlet 4. és 7. pont, társtettes 7. pont, felbújtó 1., 2., 4. pontok.)

A III.r. vádlottnál csalás büntetteként mint felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pont, (7) bekezdés b./ pont (3. pont) és 3 rb. csalás büntetteként, egy esetben mint bűnsegéd, két esetben mint felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) (bűnsegéd 12. pont, felbújtó 1. és 2. pontok.)

Az V.r. vádlott esetében

2 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntetteként, egy esetben mint felbújtó, egy esetben bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont), (folytatólagos 8-10-11. pontok, felbújtó 7. pont, bűnsegéd 8-10-11. pont) és 3 rb. csalás büntetteként, amelyből 2 rb. kísérlet, 2 esetben bűnsegéd, egy esetben felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (6) bekezdés b./ pont), (kísérlet 4. és 7. pontok) bűnsegéd 4. és 9. pontok, felbújtó 7. pont) minősítette.

A VII.r. vádlott tekintetében

csalás bűntetteként mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont), (3. pont) és
2 rb. csalás bűntetteként, mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (6) bekezdés b./ pont), (2. és 6. pontok)

A VIII.r. vádlott esetében

csalás bűntetteként mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont - tényállás 3. pont) és
2 rb. csalás bűntetteként mint társtettes, (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont, (6) bekezdés b./ pont - tényállás 2. és 6. pontok)

A IX.r. vádlott és a X.r. vádlottnál egyaránt csalás bűntetteként mint felbujtó (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont - tényállás 3. pont) és

3 rb. csalás bűntetteként, egy esetben felbujtó, két esetben bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont), (6) bekezdés b./ pont) (felbujtó 2. pont, bűnsegéd 1. és 6. pontok.)

A XII.r. vádlott esetében 2 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás bűntetteként, egy esetben társtettes, egy esetben bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) - (folytatólagos és bűnsegéd 8-10-11. pontok, társtettes 5. pont) és

csalás bűntette kísérleteként mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (6) bekezdés b./ pont - tényállás 7. pontja)

A XIII.r. vádlott tekintetében csalás bűntetteként mint bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont - tényállás 5. pontja) és 2 rb. csalás bűntette kísérleteként mint bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja - tényállás 4. és 7. pontja) **minősíti.**

Az I.r. vádlott halmazati főbüntetését 6 (hat) év és 10 (tíz) hónap börtönbüntetésre enyhíti, a feltételes szabadságra bocsátásból kizáró rendelkezést mellőzi.

A III.r. vádlott halmazati főbüntetését 3 (három) év fogházbüntetésre mérsékli, a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A III.r. vádlottat 9.046.734 (Kilencmillió-negyvenhatezer-hétszázharmincnég) Ft vagyonekobzásra is ítéli.

Az V.r., a VII.r., a VIII.r, a IX.r., a X.r., a XII.r. és a XIII.r. vádlottakkal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetéseket börtönben kell végrehajtani, egyben esetükben a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből kizáró rendelkezéseket is mellőzi.

A VIII.r. vádlott által házi őrizetben töltött idő beszámításánál egy nap szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A XIV.r. vádlottal szemben elrendeli a Siófoki Városi Bíróság 1.B.517/2003/8. számú jogerős ítéletével kiszabott 7 (hét) hónapi fogházbüntetés végrehajtását.

A III.r. vádlott lakóhelyét pontosítja.

A VIII.r. vádlott anyja nevét a tartózkodási helyét és személyazonosító okmányának számát pontosítja.

A IX. vádlott tartózkodási helyét pontosítja.

A X.r. vádlott lakóhelyét pontosítja.

A XII.r. vádlott lakóhelyét és személyazonosító okmányának számát pontosítja.

A XIII.r. vádlott lakóhelyét és személyazonosító okmányának számát pontosítja.

A XIV.r. vádlott nevét pontosítja.

Sértett magánfél polgári jogi igényét az érdemben elbírált összeget meghaladó részében egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a III.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XII.r., a XIII.r., a XIV.r. és a XV.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Az I.r. vádlott által a 2011. január 20. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 72.195,- (Hetvenkettőezer-egyszázkilencvenöt) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. január 20. napján kelt 1.B.927/2007/199. számú ítéletével
az I.r. vádlott bűnösségét

3 rb., egy esetben folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett csalás bűntettében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) egy

esetben mint társtettes, 1 esetben mint felbújtó, 5 rb. bünszervezetben elkövetett csalás büntetében, két esetben annak kísérletében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), egy esetben mint társtettes, 3 esetben mint felbújtó, 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pontja) mint felbújtó, 12 rb. közokirat-hamisítás büntetében, 6 esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) 8 esetben mint felbújtó és 4 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§) mint felbújtó,

A III.r. vádlott bűnösségét bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) mint felbújtó, 3 rb. bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), egy esetben mint bűnsegéd, két esetben mint felbújtó, 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pontja) mint felbújtó, 6 rb. közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) két esetben mint felbújtó, három esetben mint bűnsegéd, 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§) és 2 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében (Btk.317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, egy esetben (6) bekezdés b./ pontja, egy esetben (5) bekezdés b./ pontja),

Az V.r. vádlott bűnösségét 2 rb. folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) egy esetben mint felbújtó, egy esetben mint bűnsegéd, 3 rb. bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), két esetben mint bűnsegéd, egy esetben mint felbújtó, 6 rb. közokirat-hamisítás büntetében, öt esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) mint bűnsegéd és 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§), mint felbújtó,

A VII.r. vádlott bűnösségét bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) mint társtettes, 2 rb. bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), mint társtettes és 5 rb. közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) három esetben mint társtettes, két esetben mint bűnsegéd,

A VIII.r. vádlott bűnösségét bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) mint társtettes, 2 rb. bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), mint társtettes és 5 rb. közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) három esetben mint társtettes, két esetben mint bűnsegéd,

A IX.r. vádlott bűnösségét bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) mint felbújtó, 3 rb. bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1)

bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), egy esetben mint felbújtó, két esetben mint bűnsegéd és 4 rb. közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) két esetben mint társtettes, két esetben mint bűnsegéd,

A X.r. vádlott bűnösségét bűnszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) mint felbújtó, 3 rb. bűnszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), egy esetben mint felbújtó, két esetben mint bűnsegéd és 4 rb. közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) két esetben mint társtettes, két esetben mint bűnsegéd,

A XII.r. vádlott bűnösségét 2 rb. bűnszervezetben, egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja), egy esetben mint társtettes, egy esetben mint bűnsegéd, bűnszervezetben elkövetett csalás büntetének kísérletében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), mint társtettes és 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) mint bűnsegéd,

A XIII.r. vádlott bűnösségét bűnszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) mint bűnsegéd, 2 rb. bűnszervezetben elkövetett csalás büntetének kísérletében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), mint bűnsegéd és 6 rb. közokirat-hamisítás büntetében, öt esetben annak kísérletében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) mint bűnsegéd,

A XIV.r. vádlott bűnösségét csalás büntetében, mint bűnsegéd, (Btk.318.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a./ pontja)

A XV.r. vádlott bűnösségét csalás büntetében, mint bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a./ pontja) és 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§) állapította meg.

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

A III.r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra,

Az V.r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra,

A VII.r. vádlottat mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,

A VIII.r., a IX.r., a X.r. és a XII.r. vádlottakat személyenként halmazati büntetésül 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,

A XIII.r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra,

a XIV.r. vádlottat 10 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a XIV.r. vádlott kivételével a fenti vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

A IX.r. vádlottal szemben elrendelte a Dunakeszi Városi Bíróság 6.B.106/2002/13. számú, illetve a Pest Megyei Bíróság 2.Bf.1319/2003/4. számú ítélettel kiszabott 6 hónap börtönbüntetés és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.B.35725/2002/24. számú, illetve a Fővárosi Bíróság 24.Bf.7813/2004/3. számú ítélettel kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

A XV.r. és a XVI.r. vádlottakat halmazati büntetésül személyenként 1 év börtönbüntetésre ítélte, mindkét vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság a II.r. vádlottat az ellene 3 rb, egy esetben folytatólagosan, bűnszervezetben, egy esetben társtettesként, két esetben bűnsegédként elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja, 5 rb. bűnszervezetben, egy esetben társtettesként, három esetben bűnsegédként elkövetett csalás büntette, két esetben annak kísérlete (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), 9 rb. közokirat-hamisítás büntette, 6 esetben annak kísérlete (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja és 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§) miatt emelt vád alól,

A XI.r. vádlottat az ellene társtettesként, bűnszervezetben elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja), 2 rb. bűnszervezetben, egy esetben társtettesként elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja), 3 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) miatt emelt vád alól felmentette.

Döntött a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az előterjesztett polgári jogi igényekről, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalát megelőzően az eljárás alatt elhalálozott a IV.r. vádlottal szemben az eljárást megszüntette, míg a VI.r. és a XVII.r. vádlottak ügyét elkülönítette.

Az ítélet kihirdetésén a VIII.r. vádlott védője, továbbá a IX.r. és a X.r. vádlottak nem vettek részt.

Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész 3 nap gondolkodási időt tartott fenn, majd törvényes határidőben súlyosítás érdekében fellebbezést jelentett be a következők szerint: az I.r. vádlott terhére a minősítés pontosítása és vagyonekbevonás alkalmazása, a II. és a XI.r. vádlott terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, a III.r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása és vagyonekbevonás alkalmazása, a XIV.r. és a XV.r. vádlottak terhére a súlyosabb minősítés megállapítása és a büntetés súlyosítása, míg a V., a VII., a VIII., a IX. és a X.r. vádlottak terhére a minősítés pontosítása végett.

A XII. és a XIII.r. vádlottak vonatkozásában az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A II.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

A III.r. vádlott és védője, valamint a V.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be perorvoslatot.

A VII.r. vádlott és védője a bűnszervezet megállapítása miatt, a fegyház fokozat, a büntetés tartama és a feltételes szabadságból kizárás miatt fellebbeztek.

A VIII.r. vádlott enyhítésért, próbára bocsátás alkalmazásáért,

A IX.r. és a X.r. vádlottak védője mindkét vádlott tekintetében elsődlegesen felmentését, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

A XI.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

A XII.r. vádlott enyhítésért, védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A XIV.r. vádlott és védője 3 nap fenntartása után felmentésért, illetve enyhítésért fellebbeztek.

A XV.r. vádlott és védője, valamint a XVI.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

Az elsőfokú ítélet perorvoslat hiányában a XVI.r. vádlottal szemben 2011. január 24. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetésétől távolmaradt VIII.r. vádlott védőjének, valamint a IX. és X.r. vádlottnak kézbesítette az írásba foglalt ítéletet. A nyitva álló határidőben a VIII.r. vádlott védője felmentésért, illetve enyhítésért, a IX.r. és a X.r. vádlottak pedig enyhítésért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.327/2009/7-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a III.r. vádlott vonatkozásában változatlan tartalommal, a többi - az I., V., VII., VIII., IX., X., XIV. és XV.r. vádlott tekintetében módosította, csak a büntetés súlyosítása céljából tartotta fenn. Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, a cselekmények minősítése törvényes.

Ugyanakkor mellőzendőnek találta az enyhítő körülmények köréből azt, hogy a kár nagyrészt megtérült, mert az a vádlottakon kívüli ok miatt következett be. Álláspontja szerint további súlyosító körülményként értékelendő a terhükre a gátlástalan elkövetési mód is. A kiszabott büntetések - a belső arányosságra is figyelemmel - enyhék, ezért indokoltnak látta azok súlyosítását.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás II. pontjában írt cselekmény miatt III.r. vádlottat a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontjának és 77/C.§ (1) bekezdés a./ pontjának kötelező rendelkezése ellenére nem kötelezte vagyonekobzásra.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az I.r., a III.r., a V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XIV.r. és a XV.r. vádlottak vonatkozásában változtassa meg. E vádlottak fő- és mellékbüntetését súlyosítsa, továbbá a III.r. vádlottat kötelezze 9.046.734 Ft vagyonekobzásra a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontja és a Btk.77/C.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján Egyebekben az ítéletet a Be.371.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2011. szeptember 13. napján kelt BF.327/2009/11-I. számú átiratában az indítványát pontosította, miután a II.r. és a XI.r. vádlottak esetében az ítélet jogerőre emelkedésének megállapítását célzó korábbi indítványa nem volt egyértelmű. A jelzett vádlottak vonatkozásában ezért azt pontosította, a terhükre - bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása iránti ügyészi fellebbezést visszavonta.

Mindezek alapján perorvoslat hiányában a II.r. és a XI.r. vádlottakkal szemben az elsőfokú ítélet 2011. szeptember 14. napján jogerőre emelkedett.

Az I.r. vádlott védője fellebbezését írásban indokolta. A védelem álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, a tényállás hiányos, részben iratellenes, helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz és indokolása sem teljeskörű. A perorvoslat részletesen idézi a vádlott-társak vallomásait, amelyek véleménye szerint az I.r. vádlott bűnösségét nem támasztják alá. Támadja a bíróság mérlegelő tevékenységét különösen abban a kérdésben, hogy konkrét tények helyett következtetésekre alapította védelem magatartását. Vitatta továbbá a

bűnszervezetben elkövetés felrovását, amelyre nincs bizonyíték, de a 4/2005. számú BJE határozat kritériumainak sem felel meg. Végső soron a tényállás megváltoztatásával elsődlegesen az I.r. vádlott felmentését, másodsorban ennek elvetése esetén az elsőfokú ítéletnek a Be.376.§ (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését indítványozta.

Az I.r. vádlott írásban csatlakozott védője beadványához. Indokolásában ellentmondónak találta az ítélet rendelkező részében és az azt kifejtő jogi indokolásban írtakat. Számára érthetetlen a cselekmények rendbelisége, az elkövetői minőségek és a bűnszervezet megállapítása. Sérelmezte, hogy a bíróság következtetésekre alapozott és nem fogadta el a védekezését, amely szerint jóhiszeműen járt el, nem követett el bűncselekményt, ezért a felmentése indokolt.

A III.r. vádlott védője a 2011. december 2. napján érkezett beadványában igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményeket csatolt, amelyek szerint védenca mentálisan súlyosan retardált, eljárásjogi kötelezettségei teljesítésére, jogai gyakorlására nem képes. Csatolta továbbá XVI.r. vádlott, védő 1, a XVII.r. vádlott és tanú1 írásbeli nyilatkozatait.

A III.r. vádlott védője több irányú perorvoslati kérelmet terjesztett elő az írásban rendkívül részletesen megindokolt, 2012. január 17. napján érkezett fellebbezésében.

Elsődleges indítványában a tényállás helyesbítését bizonyítás felvételével, illetve az iratok tartalma alapján látta teljesíthetőnek. Részletesen idézte a megvádolt személyek tárgyalási és nyomozati előadásait, különösen VII.r. vallomásait. Azok alapján a megállapított tényállást iratellenesnek, ellentmondónak, ezáltal a mérlegelést a perrendi szabályokkal ellentétesnek találta. Véleménye szerint nincs megbízható adat tekintetben, hogy III.r. és I.r. bűncselekmények elkövetésében megállapodtak, de arra sem, hogy III.r. vádlotthoz kerültek az egyes ingatlanok vételáraként kifizetett összegek. Védenca szavahihetőségének alátámasztására további bizonyítási indítványként tanú2, tanú3, tanú4, tanú5 tanúkenti kihallgatását, szembesítések elvégzését és a KDB Bank biztonsági video felvételének bizonyítás anyagává tételét kérte.

A tényállás helyesbítésére vonatkozó indítvány, illetve védenca felmentésének elvetése esetére az ítélet hatályon kívül helyezését és új elsőfokú eljárás lefolytatását indítványozta.

Harmadlagos indítványában a III.r. vádlott büntetésének a Btk.24.§ (2) bekezdése alapján történő korlátlan enyhítését látta indokoltnak, továbbá betegsége miatt negyedsorban az eljárás felfüggesztésére is indítványt tett. Utóbbi két indítványához kapcsolódóan csatolta a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 10.P.102.170/2009. számon indított cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezés iránti perben hozott első- és másodfokú ítéletet.

A III.r. vádlott elmeállapotára vonatkozó kérelmét újabb részletes indítványban is kifejtette. Hivatkozott dr. Juhász Krisztina és dr. Nagy Ervin, valamint dr. Szeles Géza és dr. Donászy Marianne igazságügyi orvosszakértők által az elsőfokú ítélet meghozatalát követően készített szakvéleményére, amelyek kimondják, hogy a III.r.vádlott beszámítási képessége a cselekmények elkövetésekor súlyos fokban korlátozott volt. Csatolta továbbá dr. Balogh István igazságügyi orvosszakértő, valamint dr. Kovács Gábor igazságügyi orvosszakértő és dr. Fodor László igazságügyi pszichiáter szakértő véleményeit, amelyek ugyancsak az elsőfokú ítéletet követően készültek. Azok alapján megállapítható hogy a III.r. vádlott bipoláris affektív zavarban, gyors szellemi leépülésben, agyi éreredetű elbutulásban és számos belszervi betegségben szenved, börtöntűrő képessége súlyos fokban korlátozott. Mindezek alapján a védő a büntetés korlátlan enyhítését indokoltnak látta.

A VIII.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen védence felmentését, másodsorban a büntetés enyhítését kérte. Utóbbi kérelme körében a beismerő vallomás jelentőségét emelte ki, amely társain túl saját magát is terhelte. A büntetés olyan mértékű enyhítését indítványozta, hogy az előzetes fogvatartás beszámításával a szabadságvesztés letöltöttnek számítsa.

A XV.r. vádlott védője a Fellebbviteli Főügyészség átiratára tett írásban észrevételt. Álláspontja szerint a jelentős időmúlás, a vádlott beismerő vallomása, kiskorú gyermekes családosi állapota és őszinte megbánása ellene szólnak a büntetés súlyosításának, ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés helybenhagyását kérte.

A nyilvános ülésen a V.r., a IX.r. és a X.r. vádlottak szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg. A XIV.r. vádlott írásban nyilatkozott arról, hogy nem kéri az előállítását. Távolmaradásuk a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A nyilvános ülésen a III.r. vádlott védője a bizonyítási indítványait fenntartotta, egyben hivatkozott az általa csatolt igazságügyi orvosszakértői és elmeorvos-szakértői véleményekre, továbbá a gondnokság alá helyezési periratokra.

A V.r. vádlott védője a felkérésükre készített igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény figyelembe vételét kérte.

A VIII.r. vádlott a 2011. október 24-től 2012. január 23-ig tartó kórházi kezelésének zárójelentését csatolta.

A Fővárosi Ítéltábla az orvosszakértői véleményeket, orvosi dokumentumokat és a polgári ügyben hozott ítéleteket okiratokként ismertette, az egyéb bizonyítási indítványokat elutasította.

A vádlottak közül az I.r. vádlott az írásban benyújtott észrevételeire hivatkozott. Állította, hogy mindig az igazat mondta, jóhiszeműen járt el, több ingatlan

adásvételével semmi probléma nem volt. Az eladóknak mindig kifizették a vételárat, nála nem maradt pénz, erre nincs bizonyíték.

A III.r. és a VII.r. vádlottak nem kívántak felszólalni.

A VIII.r. vádlott azt adta elő, hogy ő csak munkalehetőséget keresett, ennek ígérete miatt teljesítette társai kérését. Beismerte bűnösségét azzal, hogy belekeveredett, nagyon megbánta.

A XII.r. vádlott a szervezett bűnözés megállapítása ellen szólt, ezt nem tudja elfogadni, mert ő csak tanú⁷ volt kapcsolatban, vele is csak időszakosan.

A XIII.r. vádlott arról beszélt, hogy tanú⁷ a sógora volt, rokoni segítséget kért, ő csak ennek tett eleget. Valóban fogadott el pénzt, de amikor kitudódott, hogy csalás történt, bement a rendőrségre és elmondta a történeteket.

A XV.r. vádlott nem kívánt szólni.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban írtak szerint szólalt fel és az írásbeli indítványukat mindenben fenntartotta.

Kiegészítésként hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálta a III.r. vádlott elméleti és testi állapotát, az újlag csatolt vélemények az eljárásban rendelkezésre állt véleményeknek nem mondanak ellent. A személyi körülmények indokolt körben történő kiegészítését nem ellenezte, de lényeges új körülmények nem merültek fel, ezért az ügyészi indítvány módosítására sem látott indokot.

Az I.r. vádlott védője az írásban részletesen kifejtett fellebbezési indokait fenntartotta. Beadványának egyes kifogásait kiemelve a bűnösséget megalapozó bizonyítékok teljes hiányát hangsúlyozta. Álláspontja szerint az I.r. vádlott felbujtói magatartása nem alapozható következtetésekre, amelyek véleménye szerint tévesek. Nem fogadható el, hogy az I.r. vádlott bűnösségéből vezette le III.r. bűnösségét, illetve III.r. vádlottat bűnösnek találva következtetett I.r. vádlott bűnösségére. A bűnszervezetben elkövetés ismérveit nem látta megállapíthatónak, lényegében megismételte az írásban benyújtott ellenérveit. Elsődlegesen védelem felmentését, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A III.r. vádlott védője fellebbezésének az írásban benyújtott terjedelmes indokolásából emelt ki részleteket. Véleménye szerint a csalás megtörtént, annak szervezettsége sem vitatható, de arra nincs bizonyíték, hogy az I.r. vádlottnak és a III.r. vádlottnak ehhez köze lett volna. A tényállás bevezető részében írt kapcsolatra tévesen következtetett a bíróság. Az egyes tényállási pontoknál nem fogadható el a védelem védekezésének elvetése, a tanúvallomások ellentmondóak, a mérlegelés nem meggyőző. A III.r. vádlottnak semmilyen vagyoni előnye nem származott az ügyletekből, az eladók megkapták a vételárak összegét. A III.r. vádlott beszámítási

képességének súlyos fokú korlátozottságát az újabb szakértői vélemények igazolták, mint ahogyan az elsőfokú eljárásban is volt ilyen vélemény, annak elvetése ezért megalapozatlan. Összességében az írásban előterjesztett valamennyi indítványát fenntartotta.

A V.r. vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú ítélet súlyos hiányosságokban szenved, több lényeges kérdésben csak általánosságokat állapít meg. A V.r. vádlott semmiben nem vett részt tevékenyen, pusztán elkísérte élettársát, tanú4-et. Jelenléte a segítő szándékát nem bizonyítja. Védence írástudatlan, beszámítási képessége korlátozott, két kiskorú gyermeke van. Bűnösség megállapítása esetén a bűnszervezetben elkövetés mellőzését és a büntetés lényeges enyhítését kérte.

A VII.r. vádlott védője az írásban indokolt perorvoslatát fenntartotta. Kiemelte, hogy védence magatartását nem társtettesként, hanem bűnsegédként lehet értékelni és a bűnszervezetben részvételt sem fogta át a tudata. Az enyhítő körülményekre hivatkozva a büntetés mérséklését indítványozta.

A VIII.r. vádlott védője perbeszédében ugyancsak a társtetteskénti elkövetői minőséget és a bűnszervezet felrovását vitatta. Álláspontja szerint a szerződés aláírása csak bűnsegélyként minősülhet. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítására, egyben a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A IX.r. és a X.r. vádlottak védője elsőlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Véleménye szerint a tényállás iratellenes, részben felderítetlen, hibás következtetésekkel terhes és indokolása is hiányos. Másodsorban vitatta védencei felbujtói szerepét, miután nem ők voltak az értelmi szerzők, de arra sincs adat, hogy ezeket az alkalmoszerű eseteket bárki irányította volna. Az ítélet IX.r. cselekvőségére szinte semmit nem tartalmaz, X.r. pusztán jelenléte pedig büntetőjogilag nem tekinthető bűnsegélynek. A tényállás 6. pontjánál VII.r. hozta a szerződést, a X.r. vádlott azt valóban aláírta, de a körülményekről semmit nem tudott. A csalás büntetése ezért nem vonható felelősségre, csupán az okirat-hamisításért. Másodsorban a többrendbeli csalás büntette alól a IX. és X.r. vádlottak felmentését kérte, az okirat-hamisítások tekintetében pedig felbujtói szerepük helyett bűnsegédi minőségük megállapítására látott csak alapot.

A XII.r. vádlott védője a büntetés enyhítése iránti fellebbezését fenntartotta ugyan, de hivatkozott az ítélet megalapozatlansága miatti hatályon kívül helyezés indokoltságára is. Érvelése szerint a felderítési hiányosságok különösen a bűnszervezet megállapítása körében mutatkoznak meg. Jogirodalmi példákkal mutatta be a bűnszervezet lényeges tartalmi elemeit, egyúttal a jelen ügyre vetítetten azok hiányát. A XII.r. vádlott 5 szerződéssel kapcsolatosan működött közre, de az összehangolt működés megállapítását nem látta megalapozottnak.

A büntetés enyhítése körében védence beismerő vallomásának, a cselekmények részbeni kísérleti szakban rekedésének és a bűnsegédkénti elkövetésnek a

nagyobb fokú értékelését kérte. Elsődlegesen arányos, méltányos büntetés kiszabását, másodlagosan a bűnszervezet felderíthetlensége okán az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A XIII.r. vádlott védője perbeszédében a bűnszervezet megállapítását illetően csatlakozott az előtte szolt védők kifogásaihoz. A cselekmények motívumára kiemelte, hogy a bűntársak közül tanú7 a sógora volt, az V.r. vádlott a húga. XIII.r. vádlottat tanú7 mint egy „bábut” használta, megkérte egy szerződés aláírására. Védencének szellemi színvonala azonban nem alkalmas arra, hogy egy bűnszervezet tagja legyen, cselekményének ilyen minősítése nem fogadható el. Büntetését eltúlzottnak találva olyan mértékben kérte a szabadságvesztés csökkentését, hogy a végrehajtás felfüggesztésére lehetőség nyíljon, amely indítványt ugyancsak előterjesztette.

A XIV.r. vádlott védője perorvoslatát felmentés érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint sértett a 22 millió Ft vételárat már átutalta az I.r. vádlottnak, amikor azt követően védenca a szerződést aláírta. A sértett megtévesztésében ezért nem működött közre, illetve ahhoz nem nyújtott segítséget. A felmentés iránti indítvány mellett védenca befolyásolható személyiségére utalva nem látott indokot a büntetésének a súlyosítására.

A XV.r. vádlott védője az írásban benyújtott észrevételeire utalva az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a védői perbeszédre adott viszontválaszában hangsúlyozta, hogy a bűnszervezet elleni védelmi érvek már az elsőfokú eljárásban elhangzottak, azokat a Fővárosi Bíróság indokoltan utasította el. Az adott ügyben nem elszigetelt elkövetések, hanem jól szervezett együttműködés zajlott. Ami új körülmény a másodfokú eljárásban, az a becsatolt orvosi iratok kérdése. Ezzel kapcsolatban arra utalt, hogy a III.r. vádlott esetében a vélemények érdemében nem térnek el a korábbiaktól, büntetés-végrehajtási intézetbe fogadható. Az V.r. vádlottnál a pszichés zavart nem értékelte olyan mérvűnek, hogy az ügyészi indítványt módosítsa, míg a VIII.r. vádlott baleseti sérülései hónapokkal korábbiak, jelenleg már csak gyógytorna javasolt, amely ugyancsak kezelhető zárt körülmények között is.

A III.r. vádlott védője az ügyészi válaszra reagálva újlag védenca beszámítási képességének mindenkor súlyos fokú korlátozottságát emelte ki.

Felszólalt még az I.r. vádlott védője is. Védenca személyiségével kapcsolatban szükségesnek látta kiemelni, hogy hívő ember, elvégezte a teológiát. Nem tudott lediplomázni előzetes letartóztatása miatt, de azóta is pásztori munkát végez.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott a családjára, rendezett életvitelére hivatkozott. Előadta hogy három éve egy keresztény közösség tagja volt, amikor sértettet megismerte. A sértett kért tőle segítséget, nem ő férközött a bizalmába. Ismételten

vitatta a bíróság következtetéseit, amelyeket alaptalannak, iratellenesnek minősített. Hangsúlyozta, hogy a hit az élete része, még gondolati szinten sem követett el bűncselekményt. Bemutatta oklevelét, amely szerint a büntetés-végrehajtási intézetben rendezett országos bibliai versenyen első helyezést ért el.

A III.r. vádlott nem élt az utolsó szó jogával.

A VII.r. vádlott a bűnszervezetben részvételt tagadta, de bűnösségét beismerte és megbánását hangoztatta.

A VIII.r. vádlott a munkahely ígéretét említette, mint amely belevitte a cselekménybe. Sajnálátát fejezte ki a hiszékenysége miatt, amikor pedig fény derült a csalásokra, fel akarta magát jelenteni.

A XII.r. vádlott a megbánását hangoztatta,

A XIII.r. vádlott a védője által elmondottakhoz csatlakozott, míg

A XV.r. vádlott beismerésére és megbánására hivatkozott.

A kétirányú fellebbezések a következők szerint bizonyultak alaposnak.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti perorvoslatok alapján, a Be.349.§ (1) bekezdése szerint, a fellebbezésekkel érintett vádlottak tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

A felülbírálat eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendnek megfelelően ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

A vádlottak, tanúk és szakértők meghallgatása előtti figyelmeztetések hiánytalanul megtörténtek, a vádlottak kérdezési, észrevételezési jogai nem sérültek. A vádlottak közül az ügy egyik jelentős szereplője, a IV.r. vádlott a tárgyalás időpontját megelőzően meghalt, a bíróság a nyomozati vallomásait felolvasás útján tette a bizonyítás anyagává. Az idős sértettek közül ugyancsak többen elhaláloztak, az ő korábbi nyilatkozataikat ugyancsak felolvasta a bíróság. A Fővárosi Bíróság gondosságát igazolja, hogy beszerezte a szóban forgó ingatlanok tulajdoni lap másolatait. Rendelkezésre állt ingatlanforgalmi szakértői vélemény, írásszakértői vélemény, illetve több vádlott tekintetében igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemények.

A Fővárosi Bíróság különös gonddal folytatott le bizonyítást a III.r. vádlott testi és pszichés állapotára. A beszámítási képesség mértéke tekintetében egymástól eltérő véleményt adó igazságügyi elmeorvos-szakértőket a tárgyalásra megidézte, őket meghallgatta. Nyilatkoztatta a szakértőket a vizsgálat módszerére, a felhasznált előzményi orvosi dokumentációra és a megállapításaik végeredményére. A bíróság törekedett a teljes mértékű beszámítási képesség és a súlyos fokú korlátozottság

közötti ellentét feloldására. Miután ez nem vezetett eredményre, újabb szakértőket rendelt ki. Dr. Béla Árpád és dr. Csatai Tamás szakvéleményét meggyőzőnek találta és végső soron a III.r. vádlott enyhe fokú korlátozottságát állapította meg.

A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában az iratoknak megfelelő tartalommal részletezte a rendelkezésére álló bizonyítékokat. Azokat egyenként is elemezve egymással egybevetette és indokát adta, hogy egyes vádlotti védekezéseket miért nem fogadott el, mely bizonyítékok cáfolják előadásukat. Helyes logikai érveléssel fejtette ki az egyes jogügyleteknél az egymáshoz kapcsolódó vádlotti magatartások láncolatát és azok eredményét. Kétségtelen, hogy ebben a folyamatban szükség volt ténybeli következtetések levonására is. A logikus, helytálló ténybeli következtetés azonban a bizonyítás törvényes eszköze, így önmagában ennek ténye alappal nem kifogásolható.

A Fővárosi Bíróság az ítélet 18-20. oldalakon az I. pontban - annak 1-12. alpontjait megelőzően - rögzítette azokat az általános megállapításokat, amelyek a vádlottak egymás közötti kapcsolatait, az ingatlanügyletek célját, lebonyolításának szinte azonos módját jellemezték.

Senki által nem vitatottan a külföldön élő sértett befektetési céllal kívánt Magyarországon ingatlanokat vásárolni és azt sem kifogásolta, hogy a lakók nem költöznek ki, hanem eladóként fenntartják a haszonélvezeti jogukat. Egybehangzóan nyilatkozott az I.r. vádlott és a sértett atekintetben is, hogy vevőként az ügyletek lebonyolítására általános meghatalmazást adott az I.r. vádlott részére. Az ügyletek részleteinek lebonyolításába a meghatalmazásra figyelemmel már nem vonták be, csupán a az I.r. vádlott által közölt vételárat kellett átutalnia. Tényként kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az időskorú sértetteknek semmilyen elidegenítési szándéka nem volt sem adásvétel, sem ajándékozás formájában. Utóbbinál annak ingyenessége folytán a számukra idegen kedvezményezettek személye miatt fel sem merült ennek miéjtje.

Szóba sem került egyetlen alkalommal sem, hogy az I.r. vádlott mint meghatalmazott vevő, mielőtt a vételár átutalását kérte, vagy mielőtt azt az eladónak átadta volna, a kérdéses ingatlan tulajdoni lapját lekérte volna. Egyetlen esetben sem győződött meg a tulajdoni lapon szereplő tényleges tulajdonos személyéről, hiszen akkor láthatta volna, hogy amit sértett részére megvásárol, az nem a szerződésben írt eladók tulajdona. Sértettet arról sem tájékoztatta, hogy közvetítőkön - a III.r., illetve a IV.r. vádlotton - keresztül hajtják végre az ügyleteket.

A sértett határozottan nyilatkozott arról, hogy I.r. jutalékot nem kért, nem is kapott. A teljes vételár a szerződésben volt, csak ügyvédi munkadíjat és illetéket kellett fizetni. Amennyiben az I.r. vádlott valóban jutalék nélkül járt el, ugyanez nem mondható el a már említett két közvetítőről és a valódi tulajdonosokkal kapcsolatba került személyekről. A tényleges tulajdonosok esetében ugyanis valóságos pénzmozgás nem volt, így a második szerződésnél a részükre juttatott jelentősebb összegek - ahogyan a beismerő vallomást tevő vádlottak elismerték - a sértett által átutalt

vételárból származtak. Arra sem adott magyarázatot az I.r. vádlott, hogy miért kellett köztes szerződéseket kötni, az egyes adásvételi szerződések adataival miért ő hívta fel az ügyvédek a szerződések elkészítésére. Valójában az I. pont 1-8 és 10-12. sorszám alatt jelzett valamennyi esetben az I.r. vádlott sértettre hivatkozva szerződött, míg a 9. pontnál hasonló módszerrel szintén az I.r. vádlottól indult a cselekmény, amelynek az unokatestvére, Sértett2 volt a sértettje.

A I.r. vádlott a csalárd módon megszerzett ingatlanoknak a sértett számára történt megvételekor a X.r. vádlott az 1. és 6. pontnál, a VIII.r. vádlott a 2. és 3. pontnál, a XIII.r. vádlott a 4., 5., és 7. pontnál a 10. és 11. pontnál, tehát többször is ugyanaz a személy, míg a XV.r. a 9. pontnál, a XIV.r. vádlott pedig a 8. pontnál egy-egy esetben jelentkeztek eladóként. A vádlottak közül a VIII.r., a XII.r. és a XVII.r. vádlottak beismerő vallomást tettek saját bűnösségük elismerése mellett. A bűnösségüket tagadó vádlottak a saját szerepüket mintegy kívülállóként feltüntetve nyilatkoztak arról, hogy I.r. , illetve III.r. vádlottak hogyan ismerték meg, velük milyen körülmények között és milyen célból találkoztak. A vallomások részletei lényeges pontokon megegyeztek, előadásaikat a sértettek, az eljáró ügyvédek és az okiratok alátámasztották. A vádlottak közül a III.r. vádlott minden fajta közreműködést elhárítva állította, hogy ő ugyan szólt I.r. vádlottnak az ingatlanvásárlási lehetőségekről, de a tárgyalásokat már I.r. folytatta, jöllehet ő maga is jelen volt az ügyvédek előtti megbeszéléseken. Az I.r. vádlott irányító szerepére XII.r., XIII.r., XIV.r. és XV.r. vádlottak egybehangzóan nyilatkoztak. Előadásuk szerint az I.r. vádlott vagy az ügyvédi irodában volt jelen, vagy azután várta őket, az eseményeket figyelemmel kísérte. Voltak olyan szerződések is, amelyeknél az I.r. és a III.r. vádlottak egyaránt megjelentek és tevékenyen belefolytak az eseményekbe. (1. pont, 12. pont)

A VII.r vádlott és az I.r. és a III.r. vádlottat is ismerte, véleménye szerint ők közösen együttműködtek. III.r. vádlottat a IX.r. vádlotton keresztül ismerte meg, ő valójában IX.r. tartotta a kapcsolatot és az ő utasítása szerint járt el. Ugyanakkor IX.r. mondta, hogy III.r.vádlottal beszélte meg, mit kell a szerződésnek tartalmazni. Ilyen módon a III.r. vádlott közvetítésével került az első szerződésbe a haszonélvezeti jog fenntartása, mint amely teher nem szokásos kelléke egy szerződésnek és amely kikötést Sértett beleegyezése szerint az I.r. vádlott jelölte meg. Megjegyzendő, hogy a haszonélvezeti jog fenntartása az ingatlan értékét csökkenti, ezáltal kihatással van a közteher - illeték - mértékére is, ezek a kérdések azonban kívül estek a cselekményeken, azok megítélésében nem játszottak szerepet. A V.r. vádlott elismerte, hogy a IV.r. vádlott olyan magatartást fejtett ki, amelyet a vádirat tartalmaz, jöllehet saját magára pusztán jelenlévőként, kísérőként nyilatkozott. A XII.r. vádlott azonban határozottan nyilatkozott arról, hogy együtt tevékenykedtek, közösen magyarázták el, hogy mit kell csinálnia. A XV.r. vádlott is határozott volt atekintetben, hogy már az előzetes megbeszélésnél Tanú7-et V.r. segítette az adatai felírásával, majd az ügyvédi irodában is mindketten jelen voltak.

A tényállás II. pontjában írt vagyon elleni bűncselekmény kizárólag a III.r. vádlottat érinti. E cselekménynél a Fővárosi Bíróság a vádlott teljes tagadásával szemben

helyesen mutatott rá azokra a terhelő adatokra, amelyek az egymást nem ismerő tanúk előadásaiban megegyeznek, egyben cáfolják a III.r. vádlott jogszerű eljárását. Tanú1 jogban járatlan hiszékenységet a III.r. vádlott nem vitásan kihasználta, amikor egy 11 személy által lakott ingatlant adott el számára. Csereingatlanul próbálták a vétel hibáját helyrehozni. Sajnálatos gyakorlat, hogy egyes esetekben kisebb vételárat rögzítenek a szerződésben és az is, hogy a pénz átadására nem az ügyvédi irodában kerül sor. Utóbbi eljárás véleményezése nem a bíróság feladata, az azonban bizonyos, hogy ilyen esetekben az átvételi elismervény hiánya önmagában nem teszi kétségesse a pénzt átadó személy szavahihetőségét. Az elsőfokú bíróság meggyőző indokolással vetette el a III.r. vádlott védekezését és alappal tulajdonított valóságtartalmat Tanú1 sértett előadásának mind a vételár átadása, mind annakösszecszerűsége tekintetében.

Végző soron a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság a tényállás megállapítása során a feltárt bizonyítékokat okszerűen, az ésszerűség és logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, amikor a megállapított tényekből további tényekre vont le következtetéseket.

A Fővárosi Ítéltábla a III.r. vádlott védője által indítványozott további bizonyítás felvételét nem látta indokoltnak. Az elsőfokú bíróság Tanú1, Tanú3 és Tanú5 tanúként már meghallgatta és Tanú4 vallomásával együttesen értékelte. Ismételt tanúkenti kihallgatásuk indokolatlan.

A Fővárosi Ítéltábla a tényállás megalapozatlansága mellett felsorolt védelmi érvekkel nem tudott egyetérteni.

Az I.r. vádlott védője a további vádlottak vallomásainak egy-egy kiragadott részletével indokolta, miszerint védencére nem tettek terhelő előadást. Ez a védelmi érvelés azonban nélkülözi valamennyi vallomás és egyéb bizonyíték egybevetett értékelését, és valójában a bizonyítékok mérlegelését támadja. Ezen a hiányosságon túlmenően olyan új bizonyítékot nem jelöl meg, mint amely egy megismételt eljárásban a rendelkezésre álló körülmények más megvilágításba helyezését eredményezhetné. Az általa megjelölt okokból az ítélet hatályon kívül helyezésére ezért nincs elfogadható indok.

A III.r. vádlott védőjének a tényállás megváltoztatása, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti érvelése ugyancsak a bizonyítékok részletes, de a Fővárosi Bíróságtól eltérő mérlegelésén alapszik. A VII.r. vádlott vallomása kapcsán alaptalanul kifogásolta, hogy az ítélet indokolása a vallomásainak csak egy részét tartalmazza. A védelmi beadvány idézi a VII.r. vádlott valamennyi vallomását és az abból kimutatott ellentétekkel igazolja védenca ártatlanságát. Ezzel kapcsolatban szükséges arra rámutatni, hogy a bizonyítékok mérlegelése nem azonos a teljes vallomások lemásolásával. Ezzel szemben a lényeges részek iratoknak megfelelő elemzése jelenti a vallomás helyes mérlegelését. Ezt a feladatot pedig az elsőfokú bíróság megfelelően elvégezte, ahogyan a védői beadványban részletesen idézett Tanú5, Tanú1, tanú3, Tanú4 és Tanú6 tanúk esetében is logikusan jelölte meg és

értékelte a releváns adatokat. A III.r. vádlott védőjének az eltérő tényállás megállapítását célzó érvelése és az ítélet hatályon kívül helyezése iránti igénye egyértelműen a bizonyítékok olyan irányú eltérő értékelését célozza, amely a bíróság mérlegelő tevékenységének támadására épít, egyben védence tagadásában megnyilvánuló védekezésének elfogadását célozza. A Fővárosi Ítéltábla azonban olyan hibát, hiányosságot nem észlelt az elsőfokú bíróság tényállás megállapítása körében kifejtett indokolásában, mint amely a védő fenti indítványát megalapozná. A tényállás adott részeinek megalapozottsága esetén a bizonyítékok eltérő értékelését a Be.351.§ (1) bekezdése kizárja.

Összességében a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a történeti tényállás egyes pontjai megalapozottan rögzítik a történeteket. A tényállást az ítéltábla csupán a személyi körülményeket érintve a másodfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok alapján látta indokoltnak kiegészíteni a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében a következőkkel:

- A III.r. vádlottnál jelenleg pszichiátriai megbetegedésként súlyos fokú depresszív hangulatzavar, kóros vonatkoztatások időszakos fennállása és előrehaladó szellemi hanyatlás állapítható meg.

Testi betegségként idült szív és keringési betegség, krónikus obstruktív tüdőbetegség, gerincbántalmak, széklet és vizelettartási elégtelenség, magas vérnyomás, nyelőcső és gyomorfekély, idült dűlmirigy gyulladás, csökkent hallás és látás állapítható meg. Testi és pszichiátriai betegségei büntetés-végrehajtási körülmények között kezelhetőek. Betegségei a szabadságvesztés büntetés elviselését súlyos fokban korlátozzák, javasolt a büntetés letöltését a Büntetés-végrehajtás Központi Kórházában biztosítani.

(Dr. Fodor László igazságügyi pszichiáter szakértő és dr. Kovács Gábor igazságügyi orvosszakértő elmeorvosszakértői véleménye, továbbá dr. Balogh István igazságügyi orvosszakértő véleménye, II. fokú iratok 52. sorszáma alatt)

- A III.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. február 18. napán kelt 10.P.102.170/2009/9. számú ítéletével cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte. A számára kirendelt ügygondnok - védő2

-

Az elsőfokú ítélet a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2010. október 27. napján kelt 54.Pf.634.193/2010/7. számú ítéletével helybenhagyta.

(Első és másodfokú ítéletek kiadmányai.)

- A V.r. vádlott a hangulati élet tartós változásával ötvözött tudathasadásos elmebetegség, enyhe hangulati nyomottsággal, észlelési zavarokkal jellemezhető betegségben szenved. A pszichiatriai betegség folyamatát megelőző időszakban morális-etikai fékrendszer lazasága, a felelősség másokra áthárításával, mások támogatásának elvetésével jellemezhető személyiségzavarban szenved. A cselekmények elkövetésekor igen nagy valószínűséggel fennállt a személyiségzavara, amely a beszámítási képességét enyhe fokban korlátozta. Jelenleg fennálló pszichés zavara a büntetés-végrehajtás keretei között kezelhető, gyógykezelésének folytatása indokolt.

(dr. Szabados György igazságügyi orvosszakértő és dr. Bodor György igazságügyi elmeorvos-szakértő 2012. január 20-án kelt Osz.375/2012. számú véleménye.)

A Fővárosi Ítéltábla a VIII.r. vádlott tekintetében a személyi körülmények kiegészítését nem látta indokoltnak. Az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet zárójelentése szerint 2011. október 24-től 2012. január 23. napjáig baleset következtében elszenvedett többszörös törések miatt állt kezelés alatt. Elbocsátásakor belgyógyászatiilag rendezett állapotban távozott azzal, hogy gyógytorna folytatása javasolt. Az előzőek alapján balesete és jelenlegi testi állapota nincs kihatással ügyének elbírálására.

A fentiekben rögzített kiegészítésekkel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást már minden tekintetben megalapozottnak találta, ekként irányadónak tekintette.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére. Ebből adódóan a felmentést célzó perorvoslatok alaptalannak bizonyultak.

Az ítéltábla a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése körében elsődlegesen a bűnszervezetben elkövetés megállapításának felülbírálatát végezte el.

Ebben a körben indokolt lehet egy minimális történeti visszatekintés.

A bűnözés szervezettebbé válása, a határokon átnyúló szervezett bűnelkövetések, a kifejezetten bűnelkövetésre szerveződött csoportok megjelenése fokozatosan kényszerítette ki az Európai Unió tagállamaiban a bűnszervezet törvényi szabályozását és egy erre vonatkozó nemzetközi egyezmény elfogadását.

A magyar büntetőjogban az 1997. évi LXXIII. törvénnyel történt bevezetése óta a bűnszervezet fogalma többször lényegesen módosult. A 2002. április 1. napjától és jelenleg is hatályos Btk.137.§ 8. pontja szerint bűnszervezet a három, vagy több személyből álló hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport,

amelynek célja ötévi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

A bűnszervezet említett fogalom meghatározása és annak megvalósulása esetére a Btk.98.§-a, a Btk.42.§ (3) bekezdése és a Btk.47.§ (4) bekezdés d./ pontja a büntetés kiszabására vonatkozóan meghatározott szigorú szabályokat tartalmaz, ugyanakkor a különös részi egyes minősítő körülmények között nem szerepelteti, szemben más társas bűnelkövetési módokkal, mint a csoportos, vagy bűnszövetségben elkövetés.

A bűnszervezet tehát kifejezetten egy olyan kiemelt társas bűnelkövetési forma, amely szigorúan meghatározott fogalmi ismérvekkel és annak megfelelő tartalommal bír. Megállapítása a büntetés körében jelentős következményeket eredményez a büntetési tétel felső határának kétszeres felemelése, a fegyház végrehajtási fokozat és a feltételes szabadságból kizárás folytán.

A Legfelsőbb Bíróság 4/2005. számú Büntető Jogegységi határozata szerint a bűnszervezetben elkövetés megállapítható akár egyetlen cselekmény esetében is. A Btk.98.§ (1) bekezdése azonban csak akkor alkalmazható, ha az elkövető tudata a bűnszervezet Btk.137.§ 8. pontjában írt tárgyi ismérveit átfogja. A jogegységi határozat ezeknek a tárgyi ismérveknek a kibontásával csak annyiban foglalkozik, amennyiben az az alanyi bűnösség megítéléséhez kapcsolódik. Megjegyzendő, hogy a határozat alapjául egy nemzetközi embercsempész társasággal szembeni büntetőügy szolgált. A jogegységi határozat azonban minden felmerült kérdésben az értelmezés szigorú keretei mellett, tehát a fogalmi elemek kitágító értelmezése ellen fejtette ki érveit.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint jelen ügyben a bűnszervezetben elkövetés megállapítása során tévedett az elsőfokú bíróság.

Tényként megállapítható, hogy a csalások sorozatát több személy különböző részfeladatok teljesítésével hajtotta végre. Az irányadó tényállásból nem kétséges az sem, hogy az I.r. vádlott volt az a személy, akitől lényegében kiindultak az események, majd sértett meghatalmazottjaként nála is fejeződtek be az egyes cselekmények. A csalások végrehajtási módja és megvalósításai azonban jól körülhatárolhatóak. Egy-egy ügyletnél legfeljebb 3-4 személy működött közre. Az I.r. vádlott szándéka és jóváhagyása szerint a III.r., illetve a IV.r. és a V.r. vádlottak hívták fel a közreműködésre azt az 1-1 személyt, akik az ingatlan tulajdonosait csalárd módon megtévesztették. Kétségtelen, hogy bizonyos fokú szervezettséget és összehangoltságot mutatnak a vádlottak magatartásai, de az ítéltábla álláspontja szerint cselekvőségük az ügyletek száma mellett sem meríti ki a bűnszervezet fogalmi ismérveit. A hierarchikus konspiratív együttműködést a vádlottak egymás közti ismeretsége és viszonya nem alapozza meg, mint ahogyan az egyes esetek elkövetési módjából sem vonható erre következtetés. Az a körülmény, hogy az I.r. vádlott több ingatlan megvétele során szerepelt felbujtóként, amely ingatlanok felkutatásában a III.r. és a IV.r. vádlott is szerepet játszottak,

illetve ők biztosították az időseket becsapó közreműködőket, ez a társas bűnelkövetési forma legveszélyesebb formáját, a bűnszervezet fennállását nem meríti ki. Ennek megállapításához a törvényhozói szándék szerinti veszélyesség és a bűnszervezet fogalmi ismérveinek szigorú, nem kitágító és nem formális tartalma egyaránt hiányzik.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az I.r., a III.r., a V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XII.r. és a XIII.r. vádlottak terhére a bűnszervezetben elkövetést nem állapította meg.

Fentiekre figyelemmel a védőknek a bűnszervezet megállapításának mellőzésére irányuló fellebbezési indokaival az ítéltábla egyetértett.

Ugyanakkor az elkövetők közötti szerepek felosztása, a végrehajtás jelentősebb körülményei, tervszerűsége, a megállapodás módja és tartalma alapján a bűnszövetségben elkövetés kritériumai egyértelműen megvalósultak. Mindezek az egyes vagyon elleni bűncselekmények minősítésének megváltoztatását eredményezték. A csalás büntetéseinél a Btk.318.§ (2) bekezdésében felhívott üzletszerű elkövetés mellett az a./ pontban írt bűnszövetségben elkövetés minősítő körülményét is meg kellett állapítani.

Az ítéltábla a jogi minősítést ennek megfelelően a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében a következők szerint változtatta meg. Az I.r. vádlott tekintetében 3 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) egy esetben társtettes, 1 esetben felbújtó. (folytatólagos 8., 10., 11., 12. pontok, társtettes 5. pont, felbújtó 3. pont)

5 rb. csalás büntette, két esetben annak kísérlete (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont.(6) bekezdés b./ pont) egy esetben társtettes, 3 esetben felbújtó (kísérlet 4. és 7. pont, társtettes 7. pont, felbújtó 1., 2., 4. pontok.)

A III.r. vádlottnál csalás büntette mint felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pont, (7) bekezdés b./ pont (3. pont)

3 rb. csalás büntette, egy esetben mint bűnsegéd, két esetben mint felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) (bűnsegéd 12. pont, felbújtó 1. és 2. pontok.)

A V.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság a jogi indokolásban (75. old.) helyesen jelölte meg a folytatólagos, illetve kísérleti szakban rekedt cselekményeket, az ítélet rendelkező részében azonban ezeket részben tévesen, részben hiányosan tüntette fel. Ezt is figyelembe véve a V.r. vádlott vagyon elleni cselekményeit

2 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntettének, egy esetben mint felbújtó, egy esetben bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont), (folytatólagos 8-10-11. pontok, felbújtó 7. pont, bűnsegéd 8-10-11. pont)

3 rb. csalás büntettének, amelyből 2 rb. kísérlet, 2 esetben bűnsegéd, egy esetben felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (6) bekezdés b./ pont), (kísérlet 4. és 7. pontok) bűnsegéd 4. és 9. pontok, felbújtó 7. pont) minősítette.

A VII.r. vádlott terhére rótt csalás büntettei:

csalás büntette mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont), (3. pont) és

2 rb. csalás büntette, mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (6) bekezdés b./ pont), (2. és 6. pontok)

A VIII.r. vádlott terhére csalás büntette mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont - tényállás 3. pont)

2 rb. csalás büntette mint társtettes, (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont, (6) bekezdés b./ pont - tényállás 2. és 6. pontok)

A IX.r. vádlott és a X.r. vádlottnál egyaránt csalás büntette mint felbújtó (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont - tényállás 3. pont)

3 rb. csalás büntette, egy esetben felbújtó, két esetben bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pont), (6) bekezdés b./ pont) (felbújtó 2. pont, bűnsegéd 1. és 6. pontok.)

A XII.r. vádlott esetében 2 rb., egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntette, egy esetben társtettes, egy esetben bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont) - (folyatólagos és bűnsegéd 8-10-11. pontok, társtettes 5. pont) és

csalás büntettének kísérlete mint társtettes (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (6) bekezdés b./ pont - tényállás 7. pontja)

A XIII.r. vádlott tekintetében csalás büntette mint bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontok, (7) bekezdés b./ pont - tényállás 5. pontja) és

2 rb. csalás büntettének kísérlete mint bűnsegéd (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ és c./ pontja, (6) bekezdés b./ pontja - tényállás 4. és 7. pontja) a megváltozott minősítések.

A fenti vádlottak további cselekményeinek, illetve a fellebbezésekkel még érintett a XIV.r. és a XV.r. vádlottak bűncselekményeinek minősítése törvényes.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a vádlottak elkövetői minőségét is. Az irányadó tényállásból következik az egyes vádlottak felbujtói szerepe, tettesi vagy társtettesi közreműködése. A bűnsegédként felrótt magatartásoknál az elkövető melletti szándékerősítő hatásra is helytállóan utalt a Fővárosi Bíróság. A V.r. vádlott és a IX.r. vádlott esetében alaptalan a pusztá jelenlétükre hivatkozó védelmi érvelés, amely miatt a büntetőjogi felelősségük nem róható fel.

A IX.r. vádlott nem csupán jelen volt a tényállás 1. és 6. pontjánál X.r. kíséretében, hanem a tényállásban rögzítettek szerint vele egyetértett, ismerte az előzményeket és a X.r. vádlott magatartását támogatta.

A V.r. vádlott esetében sem pusztá jelenlétről volt szó. Ő tanú⁷ élettársaként mindenről tudott, együtt jelentek meg a megbeszéléseken, mindenhová elkísérte élettársát, akinek segített a szervezési feladatokban. A tényállásból egyikük esetében sem következik, hogy mintegy véletlenül csupán jelen voltak az eseményeknél.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a bűnösségi körülményeket lényegében helytállóan sorolta fel. A megjelölt súlyosító körülmények között szerepel az idős sértettek bizalmának kihasználása, ennek az ítélőtábla nagyobb nyomatékot tulajdonított. Az ügyész által indítványozott gátlástalan elkövetési mód további figyelembe vétele nem indokolt. Ugyanakkor további súlyosító hatással bír az I.r., a III.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XII.r. a XIII.r. vádlottak esetében a csalás büntetteinél, hogy az üzletszerűség mellett a bűnszövetségben elkövetés is megállapítást nyert, így a Btk.318.§ (2) bekezdésében foglalt kétszeres minősítő körülmény róható a terhükre.

Az enyhítő körülmények feltárását a Fővárosi Bíróság ugyancsak teljesítette. A kár részbeni megtérülését is helyesen értékelte a vádlottak javára, annak mellőzésére tett ügyészi indítvánnyal az ítélőtábla nem értett egyet. A kár megtérülése mindig enyhítő hatású, a nyomatéka viszont kisebb, ha az az elkövetőn kívül álló okból következik be.

A III.r. vádlott esetében a Fővárosi Bíróság nagy nyomatékmal figyelembe vette leromlott egészségi állapotát, személyi körülményei között a számos belszervi betegségét feltüntette. A másodfokú eljárás idejére betegségei igazoltan tovább rontották az állapotát. Összességében azonban a kezelése változatlanul megoldható a büntetés-végrehajtás körülményei között is. Egészségi helyzetét, magába forduló pszichés állapotát a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen maga is észlelte, mindezek enyhítő hatása jelenős. Arra azonban nem nyújtanak alapot, hogy a bíróság a védő indítványa szerint vele szemben a büntetőeljárást felfüggeszse, ennek a hivatkozott Be.188.§ (1) bekezdés b./pontjában írt feltételei hiányoznak.

Az V.r. vádlott tekintetében az ítélőtábla további enyhítő körülményként értékelte pszichiatriai betegségeit, beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságát.

A VIII.r. vádlott a korábbi balesetéből felgyógyult, a csatolt orvosi igazolás a büntetés mérséklését igénylő adatot nem tartalmaz. Védője a beismerő vallomás jelentőségére utalt, ezt az elsőfokú bíróság értékelte.

Védője észrevételével ellentétben a Fővárosi Bíróság XII.r. javára is figyelembe vette a beismerő vallomását.

A XIV.r. vádlott esetében a sodorható, befolyásolható személyiségszerkezet nem enyhítő körülmény. Az elsőfokú ítélet a személyi körülmények között a védő által megjelölt jellemzés mellett megállapította, hogy beszámítási képessége nem korlátozott, ezáltal a kedvezőtlen személyiség vonások nem írhatók a javára.

A XV.r. vádlott védője a védelem érdekében az ítéletben már értékelt enyhítő körülményeket hozta fel, de utalt az igen jelentős időmúlásra is.

Az ítélet tábla az utóbbi ténnyel egyetértett.

A tényállásban írt bűncselekmények elkövetése óta 7 és 8 év közötti idő telt el. A Fővárosi Bíróság az időmúlást megjelölte ugyan az enyhítő körülmények között, azonban az elsőfokú ítélettől további egy év eltelt. Összességében valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott önhibáján kívül áll hosszú ideje a jelentősen elhúzódt büntetőeljárás hatálya alatt. Ez a tény nagyobb fokú enyhítő hatással bír.

A büntetések mértékének felülbírálatát a büntetés kiszabási körülmények fenti módosulása mellett a bünszervezetben elkövetés mellőzése tette indokolttá.

A Fővárosi Ítélet tábla a büntetések súlyosítását célzó ügyész fellebbezést csak a III.r. vádlottal szemben alkalmazandó vagyonelkobzás tekintetében tartotta alaposnak.

A bünszervezetben elkövetés mellőzésével érintett vádlottak mindegyikénél az alkalmazott joghátrány együttes hatása enyhült.

Velük szemben a büntetési tétel felső határára, a szabadságvesztés legsúlyosabb végrehajtási fokozatára, illetve a feltételes szabadságból kizárásra vonatkozó rendelkezések jogalapja már nem áll fenn.

A büntetések mértékének felülbírálata során az ítélet tábla figyelemmel volt erre a tényre, a vagyon elleni bűncselekmények részben megváltozott minősítésére, illetve valamennyi súlyosító és enyhítő körülményre.

Mindezek alapján úgy találta, hogy az I.r. vádlott esetében a halmazati főbüntetesként kiszabott 8 év szabadságvesztés némileg eltúlzott, ezért azt 6 év 10 hónap börtönbüntetésre enyhítette, egyben a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizáró rendelkezést mellőzte.

Az ítéletábra a III.r. vádlott tekintetében folyamatosan romló megrendült egészségi állapota miatt látta indokoltnak a szabadságvesztés tartamának mérséklését. Esetében a Fővárosi Bíróság helyesen alkalmazta a Btk.45.§ (2) bekezdésével az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot, amelyen az ítéletábra nem változtatott.

A III.r. vádlott halmazati főbüntetését erre is figyelemmel 3 év fogházbüntetésre enyhítette, a feltételes szabadságból kizárást mellőzte.

Ugyanakkor e vádlottal szemben az ítéletábra megalapozottnak látta a Fellebbviteli Főügyészségnek a vagyonelkobzás alkalmazására tett indítványát.

A III.r. vádlott a tényállás II. pontjában összesen 9.046.734 Ft összeggel rendelkezett sajátjaként. A vagyonelkobzásnak a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontjában és a Btk.77/C.§ (1) bekezdés a./ pontjában foglalt kötelező előírásának mellőzésére a Btk.77/C.§ (5) bekezdésében felsorolt körülmények egyike sem nyújt alapot, ezért az ítéletábra pénzüsszegeben kifejezve a vagyonelkobzást alkalmazta.

A V.r. vádlott esetében beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága s másodfokú eljárásban felmerült további enyhítő körülmény volt. Ennek ellenére az ítéletábra úgy találta, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott 4 év szabadságvesztés büntetés mérséklésére ez nem nyújt kellő indokot. Ez a büntetési tartam a vádlottak közötti belső arányosság figyelembevételével inkább enyhének tekinthető, ezért az ítéletábra a 4 év szabadságvesztés mértékén nem változtatott, de azt börtönben kell végrehajtani és a feltételes szabadságból kizáró rendelkezés sem érvényesül.

A VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XII.r. és a XIII.r. vádlottak tekintetében az ítéletábra ugyancsak nem látott elfogadható indokot a halmazati főbüntetés mértékének megváltoztatására. Az általuk elkövetett cselekmények tárgyi súlya és az alanyi bűnösségüket meghatározó körülmények alapján a Fővárosi Bíróság egymáshoz is igazodó arányos főbüntetéseket szabott ki.

A szabadságvesztés tartamának érintetlenül hagyása mellett azonban az ítéletábra az említett vádlottakkal szemben is börtön végrehajtási fokozatot állapított meg, egyben a feltételes szabadságból kizáró rendelkezéseket is mellőzte, amely változtatások önmagukban is a joghátrány mérséklését jelentik.

A XIV.r. vádlott fő- és mellékbüntetésé megfelel a büntetési céloknak, annak sem a súlyosítása, sem az enyhítése nem indokolt.

Ugyanakkor a Fővárosi Bíróság bár észlelte és súlyosító körülményként értékelte is, hogy a XIV.r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állt az elkövetéskor, elmulasztott rendelkezni annak utólagos végrehajtásáról.

Az elsőfokú ítélet 16. oldalán az 1. pontban szereplő Siófoki Városi Bíróság 2004. március 11-én jogerős ítéletében kiszabott 7 hónapi szabadságvesztés 2 év próbaidőre történt felfüggesztésénél a próbaidő 2006. március 11-én járt volna le. Jelen ügyben az elkövetés 2005. április 18. napja, amelynek következtében a Btk.91.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtását el kell rendelni. Miután a vádlott újonnan szerzett erkölcsi bizonyítványa és az elítélés alapiratai szerint a végrehajtás elrendeléséről más ügyben nem rendelkeztek, nem volt akadálya annak, hogy az ítélőtábla határozzon erről. Ezt a döntést egyébként a vádlott kifejezetten kérte a fellebbezési beadványában.

A XV.r. vádlott esetében az ítélőtábla egyetértett a halmazati büntetés mértékével és annak próbaidőre történt felfüggesztésével, így azt semmiben nem módosította.

A börtönbüntetésre ítélt vádlottak esetében a végrehajtási fokozat a Btk.43.§ a./ pontján alapszik, a III.r. vádlottnál pedig a Btk.45.§ (2) bekezdésére tekintettel a Btk.44.§-a szerinti fogház.

Az elsőfokú bíróság döntött a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. E körben határozott a VIII.r. vádlott házi őrizetben töltött idejéről is, amelynek beszámítását az ítélőtábla a megváltoztatott börtön végrehajtási fokozatnak megfelelően módosította oly módon, hogy egy nap szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg. (Btk.99.§ (3) bekezdés)

A Fővárosi Bíróság sértett magánfél javára a polgári jogi igény egy részét elbírálta, a rendelkező részben nem, csak az indokolásban szolt arról, hogy a további polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította. Ennek feltüntetését az ítélőtábla a rendelkező részben is pótolta.

A másodfokú eljárás idejére egyes vádlottaknál a személyi adatokban változás következett be, ezeket az ítélőtábla az irataik alapján rögzítette.

Az elsőfokú ítéletelőzők szerinti megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik, míg az egyebekben törvényes rendelkezéseket az ítélőtábla a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az I.r. vádlott által előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítélőtábla a Be.381.§ (1) bekezdése értelmében döntött.

Budapest, 2012. év február hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 1.B.927/2007/199. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.142/2011/58. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r., a III.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., aX.r., a XII.r., a XIII.r., a XIV.r. és a XV.r. vádlottakkal szemben 2012. február 23. napján jogerőre emelkedett és a a XV.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2012. év február hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke